

zepette is, az nem elhagyatott. Ez a diadal. Mert csak egy rövid szempillantásig hagyatott el a mi Urunk, nem véglegesen. Ő is tudta ezt. Azért is imádkozta csak eddig a Zsoltár. A következő mondatot már nem vette ajkára. A 22. zsoltár 2. verse ugyanis így van megírva: "Én Istenem, én Istenem, miért hagyta el engemet? Távolság van megtartásomtól jajgatásomnak szava."

De Ő meghallgattatott. S hogy ez valóban így van, arra bizonyosság, hogy nem ez volt Jézus Krisztus utolsó szava. Sőt ami ezután következik, az már újra a békeség és a bizalom megnyilvánulása. S úgy is igaz, ahogyan az első pünkösdi prédikációban hangzott el: "Nem hagyatott a sírban, sem teste rothadást nem látott." /Act 2,31/

Így hát a legnagyobb elhagyatottságban is bizalommal mehetek Hozzá és kérhetem Tőle az egész keresztyénség egyik legkedveltebb és legszebb nagyheti énekének oszónalatos szépségű soraiival :

"Mellőlem el ne távozz,
ha majd én távozom;
a kínban, mit halál hoz,
állj mellém, Jézusom.

- - - - -

Rád nézlek, Rád szűnetlen,
s ha majd szívem megálz,
öleljen át a lelkem -
Így halni: jó halál." Ámen.

Jegyzet: Jézus példája nyomán az őskeresztyén gyülekezet a 22. zsoltár több mondatát felhasználta Jézus szenvedésének a leírásánál, különösen Máté evangéliumában. E Zs-t az UT 17-szer idézi.